Lietas Nr. 11221147615
Lietas arhīva Nr. K15-0270-16/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgava 2016.gada 16.augustā

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.France,
piedaloties prokuroram A.Eglem,
aizstāvei, zvērinātai advokātei I.Cīrulei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

Novērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus tiesa

konstatēja:

/pers. A/ apsūdzēts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbības piedraudējumu (laupīšanu), šādos apstākļos:

2015.gada 22.oktobrī pēcpusdienā ap plkst.16.00, /pers. A/, atrodoties Jelgavā, Driksas ielā 4, tirdzniecības centra „Pilsētas Pasāža" telpās, no /pers. B/ paņēma /pers. C/ piederošo mobilo telefonu Huawei Ascend Y330 black, lai piezvanītu.

Tūlīt pēc tam /pers. A/ mantkārīgu motīvu vadīts nolēma paturēt sev mobilo telefonu

Huawei Ascend Y330 black 59.99 euro vērtībā, kurā atradās sakaru operatora „Zelta Zivtiņa" SIM karte bez atsevišķas materiālās vērtības, ar mērķi to vēlāk realizēt un iegūt naudu.

Realizējot noziedzīgo nodomu, laupīšanas nolūkā, /pers. A/, aizveda /pers. B/ uz tirdzniecības centra „Kanclera nams" iekšpagalmu Jelgavā, Katoļu ielā 7, kur, nolūkā

paturēt mobilo telefonu Huawei Ascend Y330 black, kurš tobrīd atradās pie viņa,

piedraudēja piekaut /pers. B/, ja viņš labprātīgi neatdos savu mobilo telefonu.

/pers. B/ uztverot /pers. A/ draudus kā nopietnus un reālus, aiz bailēm

no fiziskas izrēķināšanās vairāk nepretojās mantas nolaupīšanai. Pēc kā /pers. A/ no mobilā telefona Huawei Ascend Y330 black izņēma sakaru operatora

„Zelta Zivtiņa" SIM karti un no notikuma vietas aizgāja.

Laupīšanas rezultātā cietušajai /pers. C/ nodarīts mantisks kaitējums 59.99 euro apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt /pers. A/apsūdzēts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbības piedraudējumu (laupīšanu), šādos apstākļos:

2015.gada 20.novembrī dienas laikā ap plkst.13.00 /pers. A/, atrodoties Jelgavā, uz Pulkveža Oskara Kalpaka ielas, nolūkā iegūt svešu mantu, mantkārīgu motīvu vadīts, piegāja pie mazgadīgajiem /pers. G/ un /pers. H/, un, aizšķērsojot viņiem ceļu, pieprasīja atdot viņam naudu, bet atteikšanās gadījumā piedraudēja atņemt viņiem mobilos telefonus. /pers. G/, uztverot /pers. A/ draudus kā nopietnus un reālus, aiz bailēm no fiziskas izrēķināšanās, izvilka no kabatas un atdeva /pers. A/ 6 euro, bet /pers. H/ atdeva /pers. A/ 1 euro. Pēc laupīšanas /pers. A/ no notikuma vietas aizskrēja.

Laupīšanas rezultātā /pers. G/ nodarīts mantisks kaitējums 6 euro apmērā, bet /pers. H/ 1 euro apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās par 2015.gada 22.oktobrī un 2015.gada 20.novembrī izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, neapstrīdēja noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja.

Tiesai pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem bija radušās šaubas par noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju 2015.gada 22.oktobrī apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, tādēļ tiesa nolēma 2015.gada 22.oktobrī izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas veikt pilnu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Noziedzīgā nodarījuma, kas izdarīts 2015.gada 20.novembrī kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pareizu, un ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. A/ atzīst vainu konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, uzklusot prokurora, aizstāves, zvērinātas advokātes un pārstāves viedokli, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, šajā apsūdzības daļā pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā netika veikta un saskaņā ar Krimināllikuma 527.pantu pierādījumu uzskaite spriedumā nav nepieciešama.

Tiesa, uzklausījusi cietušo, liecinieku, tiesas sēdē nolasītās apsūdzētā liecības un atbildes uz jautājumiem, pārbaudījusi tiesas izmeklēšanā lietas materiālos esošos dokumentus, rakstveida un lietiskos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, kā arī uzklausījusi prokurora, aizstāves, zvērinātas advokātes un pārstāves viedokli, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina 2015.gada 22.oktobrī svešas kustamas mantas nolaupīšanā, saistītā ar vardarbības piedraudējumu (laupīšanu), ir pierādīta, apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu ir pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[1.] Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 512.panta otro daļu spriedumu daļā par apsūdzību pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts 2015.gada 22.oktobrī, pamato ar šādiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem:

[1.1.] Nepilngadīgā liecinieka /pers. I/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj. 110-111.lapa) fiksēts, ka 2015.gada 22.oktobrī sēdēja pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža" izejas durvīm uz soliņa, pie viņa atnāca noraudājies brālis /pers. B/. Brālis uz viņa jautājumu, kas noticis, atbildējis, ka nozagts mobilais telefons. /pers. B/ palika sēžot uz soliņa, bet viņš gāja uz lombarda "E-lats" pusi, kur viņam pretīm nāca mazpazīstama persona /pers.

A/, kas rokās turēja saburzītu lapu, domā, ka tā varētu būt kvīts par telefona ieķīlāšanu lombardā. Saprata, ka /pers. A/ kopā ar citiem jauniešiem bija ieķīlājis brāļa telefonu lombardā.Tanī brīdī ieraudzīja pašvaldības policijas darbiniekus un izstāstīja, kas ir noticis. Tad tika izsaukta cita ekipāža un /pers. A/ kopā ar kādu jaunieti aizturēja. Pēc notikušā brālis stāstīja, ka no sākuma /pers. A/ bija pajautājis /pers. B/ telefonu, lai pazvanītu, bet vēlāk šo telefonu vairāk neatdeva un draudēja, ja /pers. B/ neatdošot telefonu, tad viņš un citi jaunieši /pers. B/ piekaušot. /pers. B/ no /pers. A/ teiktā palika bail, tādēļ viņš telefonu atdeva.

[1.2.] Nepilngadīgais liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē apstiprināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu liecības tika nolasītas tiesas sēdē, kā arī liecināja, ka viņam pazvanīja brālis /pers. B/, kurš bija noraudājies, kad atnāca pie viņa tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža". Brālis teica, ka čigāni viņam atņēmuši mobilo telefonu, ko nodevuši lombardā, telefonu atņēmis tieši /pers. A/.

[1.3.] No /pers. C/ iesnieguma protokola (lietas 1.sēj.101.lapa) redzams, ka 2015.gada 22.oktobrī viņas dēls /pers. B/ ap plkst.16.30 atradies Driksas ielā 4, tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža" kopā ar saviem paziņām /pers. A/ un /pers. J/. /pers. A/ dēlam paprasīja /pers. C/ īpašumā esošo un dēla lietošanā esošo mobilo telefonu, lai piezvanītu. /pers. A/ esot teicis, ka pēc stundas atdos un devās prom, dēlu atstājot bez mobilā telefona. Dēls, nojaušot ko nelāgu, devās uz lombardu "E-lats", Jelgavā, Driksas ielā 4, kur noskaidroja, ka /pers. J/ dēla mobilo telefonu ir nodevis lombardā, par to saņemot 30 euro. Blakus tirdzniecības centram "Pilsētas pasāža" atradās pašvaldības policija, kurai dēls visu izstāstīja. Pēc tam pie veikala "Rimi", Katoļu ielā 18 pašvaldības policijas darbinieki satika /pers. A/ un /pers. J/, kas atzinuši, ka telefonu nodevuši lombardā. Iesniegumu iesniegt nevēlas, nekādu pretenziju pret /pers. A/ un /pers. J/ nav.

[1.4.]No iesnieguma protokola (lietas 1.sēj. 102.lapa) redzams, ka 2015.gada 22.oktobrī ap plkst.16.00 Driksas ielā 4 pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža" dēlam /pers. B/ nozagts mobilais telefons Huawei Ascend Y330, dēls ir nepilngadīgs, lūdz atzīt par cietušo un norāda, ka radies materiālais kaitējums 59,99 euro apmērā.

[1.5.]No cietušās /pers. C/ nopratināšanas protokola (lietas 1.sēj. 104.-105.lapa) redzams, ka 2016.gada 22.oktobrī viņai tika paziņots, ka Jelgavā, Driksas ielā 4, pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža" ap plkst.16.00 nepilngadīgajam /pers. B/ nozagts Mobilais telefons Huawei Ascend Y330. Dēls esot atradies pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža", turējis rokās telefonu, jo gribējis piezvanīt brālim. Pie dēla pienācis puisis, lūdzis piezvanīt. Dēls jaunieti pazīst un telefonu iedeva. Jaunietis ar dēla telefonu piegājis pie diviem vīriešiem un piedraudējis, lai dēls atdod mobilo telefonu ar labu, savādāk būs slikti. Jaunietis no telefona izņēma SIM karti, kuru dēls paņēma sev. Kopā ar diviem vīriešiem jaunietis vairākas reizes bija gājuši apkārt tirdzniecības centram "Pilsētas pasāža", dēls redzējis, ka viņi ieiet tirdzniecības centrā un nekavējoties zvanījis policijai. /pers. O/ paskaidrojis, ka telefons ir ieķīlāts lombardā. Telefonu /pers. B/ bija uzdāvinājis /pers. C/ brālis. 2015.gada 22.oktobrī, vakarā jaunietis apsolīja mobilo telefonu atdot, bet tā kā nebija naudas, par kuru telefonu no lombarda izpirkt, telefonu līdz 2015.gada 23.oktobra plkst.10.00 neatgrieza.

[1.6.] No paraksta lapas (lietas 1.sēj. 106.lapa) redzams, ka /pers. B/ nozagtais telefons Huawei Ascend Y330 atdots /pers. C/.

[1.7.] No cietušās /pers. C/ papildus nopratināšanas protokola (lietas 1.sēj.107.lapa) redzams, ka cietusī neuztur kaitējuma kompensāciju, jo telefons atdots cietušajai, bet lūdz saukt pie atbildības vainīgo, kas izdarījis noziedzīgo nodarījumu.

[1.8.] No cietušās /pers. C/ papildus nopratināšanas protokola un pielikuma (lietas 1.sēj. 108.-109.lapa) redzams, ka dēls teicis, ka jaunietis, kurš atņēma mobilo telefonu, ir draudējis, ja nedabūs telefonu ar labu, tad dabūs telefonu ar sliktu. Pievienots telefona pirkuma čeks 59,99 euro vērtībā.

[1.9.] Cietusī/pers. C/ tiesas sēdē apstiprināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu liecības tika nolasītas tiesas sēdē, kā arī liecināja, ka 2016.gada 22.oktobrī viņai pazvanīja dēls un pateica, ka nozagts telefons un jādodas uz policiju rakstīt iesniegumu. Sāka runāt ar puisi, kurš nozaga mobilo telefonu, lai atdod, tad iesniegumu nerakstīs, bet tā kā telefonu līdz 2015.gada 23.oktobrim neatdeva, vērsās policijā. /pers. B/ telefonu iedevis /pers. A/, jo pēdējais vēlējies piezvanīt, bet tad teicis, ka piekaus, ja mēģinās atgūt telefonu.

[1.10.] Nepilngadīgā liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.112.-114.lapa) fiksēts, ka 2015.gada 22.oktobrī zvanīja savam brālim /pers. I/, jo vēlējās piebiedroties pastaigā. Uzzināja, ka viņš atrodas pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža", tādēļ gāja uz turieni. Pie kasēm pie veikala "Maxima" stāvēja paziņa /pers. A/ kopā ar pilngadīgiem jauniešiem. Ejot garām, /pers. A/ jautāja, lai iedod pazvanīt. Iedeva telefonu, to izņemot no kabatas. /pers. A/ kādam zvanīja. Tad /pers. A/ pasauca, lai /pers. B/ aiziet ar viņu parunāt. Abi devās ārā no tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža" uz veikala "Kanclera nams" pusi. Pa ceļam /pers. A/ prasīja, lai iedodot telefonu un kādām 3 stundām. Tad /pers. A/ sāka biedēt, ja viņš telefonu neatdošot pats, tad paņemšo un neatdošot vispār. Tad /pers. A/ sāka biedēt ar vīrieti, kuram uzvārds ir /pers. O/, ja neatdošot mobilo telefonu, būšot slikti no /pers. O/. Tāpat telefonu nedeva atpakaļ /pers. A/ un aizgāja ātrā solī prom. Pie garāžām aiz Katoļu ielas mājas, /pers. A/ izņēma un uz zemes nometa SIM karti. Saprata, ka /pers. A/ telefonu vairs neatdos. SIM karti pacēla un paņēma sev. /pers. A/ devās atpakaļ uz tirdzniecības centru "Pilsētas pasāža", tur /pers. A/ gaidīja tie paši vīrieši, kas bija kopā ar viņu iepriekš. pers. AN/ gaidīja pie ieejas Pasta ielas pusē. Tad pienāca /pers. AN/paziņas – /pers. J/ un /pers. O/. /pers. J/ uzrunāja, lai aiziet pie /pers. A/ un paņem telefonu. /pers. J/ aizgāja, kad atgriezās paziņoja, ka telefonu /pers. A/ atdevis nepazīstamam vīrietim. /pers. A/ aizgāja kopā ar /pers. J/. /pers. O/ palika ar viņiem un visi trīs nolēma izsekot /pers. A/ un /pers. J/. Redzēja, ka /pers. A/ un vēl kādi 5 vai seši jaunieši piegāja pie lombarda "E-lats", nododot lombardā viņa telefonu. Pēc tam piegāja pie lombarda darbinieces, noskaidroja, ka lombardā nodots telefons, bet darbiniece atteicās rādīt telefonu /pers. B/. Tad ieraudzīja policiju un paziņoja par notikušo. Nākošajā dienā satika /pers. A/ un jautāja pēc telefona, kuru /pers. A/solījās atdot, bet neatdeva, tādēļ māte vērsusies policijā.

[1.11.] Nepilngadīgā liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.115.-116.lapa) fiksēts, ka tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža" saticis /pers. A/, kurš jautāja, lai iedod pazvanīt. Atbildēja, ka nav kredīta, bet /pers. A/jautāja, lai iedod mobilo telefonu, lai pats var pārliecināties. Uzspieda numuru un pārliecinājies, ka nav kredīta, aicināja iet parunāties. Aizgāja uz "Čili picas" pusi, jo sabijās, par ko viņš grib runāt. Pieejot pie "Čili picas", kur pagalmā atrodas garāžas, /pers. A/teica, ka pasauks /pers. O/un /pers. B/piekaus, ja neatdos telefonu viņam. /pers. O/ir kāds 40 gadu vecs vīrietis, ar kuru /pers. A/kontaktējas. Kad /pers. A/draudēja, nobijās, lai gan nezina, vai /pers. O/kādu sit. Kad bija to pateicis, tad viņa klātbūtnē /pers. A/izņēma no telefona SIM karti un nometa to zemē. Pats pacēla SIM karti un devās prom, jo saprata, ka viņam nav izredzes atgūt mobilo telefonu.

[1.12.] Nepilngadīgais liecinieks /pers. B/ tiesas sēdē apstiprināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu liecības tika nolasītas tiesas sēdē, kā arī liecināja, ka /pers. A/pazīst. Tajā dienā /pers. A/jautāja, lai iedod telefonu pazvanīt, pateica, ka nav telefonā kredīta, bet /pers. A/paņēma telefonu un pats pārbaudīja, tad /pers. A/pasauca parunāt, gāja ārā no veikala "Maxima". /pers. A/teica, lai atdod mobilo telefonu, ja ne pasauks /pers. O/, ar kuru viņam ir bijis strīds, ka /pers. O/piekaus viņu, bija nobijies. Ar /pers. A/bija sarunājuši tikties nākamajā dienā, lai atgūtu mobilo telefonu, bet viņš to neatdeva, tādēļ devās uz policijas iecirkni.

[1.13.] Lēmumā par izņemšanu (lietas 1.sēj.117.lapa) un izņemšanas protokolā (lietas 1.sēj. 118.lapa) fiksēts, ka no lombarda "E-lats" tiek izņemts mobilais telefons Huawei Ascend Y330.

[1.14.] Apskates protokolā (lietas 1.sēj.119.lapa) fiksēts, ka tiek apskatīts mobilais telefons Huawei Ascend Y330 melnā krāsā ar skārienjūtīgo ekrānu. Paneļa augšpusē vidusdaļā ir mikrofons, zem tā uzraksts Huawei, paneļa apakšā izvietotas vadības skārienjutīgās pogas. Telefona aizmugurējais panelis melnas, spīdīgas krāsas, augšpusē, vidū kameras logs- apaļas formas, zem kura uzraksts Huawei sudraba krāsā. Telefona kreisajā sānā izvietota 1,5 cm gara vadības poga, labajā sānā- lādētāja izeja. Uz paskates brīdi mobilais telefons ir izslēgtā stāvoklī. Telefons Huawei tiek ievietots baltas krāsas aploksnē un aizlīmēts ar drošības uzlīmi Security Seal L14-0914325.

[1.15.] Liecinieces /pers. S/nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj. 120.lapa) fiksēts, ka 2015.gada 22.oktobrī lombardā "E-lats", Driksas ielā

/pers. J/ vēlējās ieķīlāt mobilo telefonu Huawei Ascend Y330. /pers. J/ ieradās kopā ar vēl vairākiem jauniešiem, t.sk., kāds nepilngadīgs jaunietis, kas 2015.gada 23.oktobrī bija ieradies un interesējās, vai telefons vēl ir lombardā.

[1.16.] Lieciniece /pers. S/tiesas sēdē apstiprināja pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības un tiesai liecināja, ka vairākas personas ienāca 2015.gada 22.oktobrī lombardā, lai nodotu telefonu, atpazina /pers. J/ kā personu, kurš nodeva mobilo telefonu lombardā. Norādīja uz personu, kurš interesējās par nozagtu telefonu, kas varētu būt ievietots lombardā, puisis bija satraukts. Ievēroja, ka pirms tam visi puiši ir kopā, bet kopā uzvedās draudzīgi. Nākamajā dienā puisis atnāca un interesējās, vai telefonu var izpirkt, bet tas jau bija izņemts. Sastādīja kredīta līgumu pret ķīlu.

[1.17.] No kredīta līguma pret ķīlu Nr.PR4484-12519 (lietas 1.sēj. 121.lapa) redzams, ka /pers. J/ 2015.gada 22.oktobrī ieķīlājis telefonu Huawei Ascend Y330, saņemot par to 35 euro.

[1.18.] No Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas vecākā inspektora ziņojuma (lietas 1.sēj. 124.lapa) izriet, ka 2015.gada 22.oktobrī plkst.17.23 saņēma izsaukumu no Jelgavas pilsētas policijas, ka pie tirdzniecības centra "Pilsētas pasāža" aizturēti 4 jaunieši. Aizturēti /pers. A/un /pers. J/, jo /pers. B/ paskaidroja, ka mobilo telefonu atņēmis /pers. A/, bet to lombardā nodevis /pers. J/.

[1.19.] Liecinieka/pers. J/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj. 125.-126.lapa) fiksēts, ka 2015.gada 22.oktobrī ap plkst.15.00 bija tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža", kur centra ārpusē uz Katoļu ielas satika pazīstamu jaunieti /pers. A/, kurš pienāca klāt un kā pilngadīgajam lūdza lombardā ielikt viņa mobilo telefonu, jo viņam vajadzīga nauda. Citam /pers. A/ neesot devis, jo /pers. J/uzticējies. Tā kā /pers. J/ pazīst /pers. A/vecākus, piekritis. Par telefonu saņēmis 30 euro, tādu summu prasījis arī /pers. A/. /pers. A/par palīdzēšanu nopirka vienu cigarešu paciņu. Pie "Swedbank" ēkas viņu un /pers. A/aizturēja policijas darbinieki. No mašīnas izkāpa /pers. B/, kurš pateica, ka /pers. A/nozadzis telefonu. Nezināja, ka telefons ir zagts.

[1.20.] Liecinieks/pers. J/ uz tiesas sēdēm neieradās, piespiedu kārtā viņu atgādāt uz tiesas sēdi nebija iespējams, tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu viņa liecības tika nolasītas tiesas sēdē 2016.gada 6.maijā.

[1.21.] Liecinieka/pers. O/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj. 127.lapa) fiksēts, ka viņam ir divi nepilngadīgi bērni, kas satiekas ar draugiem no Māras un Puķu ielām. Nekad nevienu nav baidējis vai minējis, ka lai kādu baida, minot /pers. O/uzvārdu. Vienīgais, pats ar pārrunām centies risināt dažādus ikdienas konfliktus.

[1.22.] Liecinieks/pers. AA/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ vārdu nepazīst, ko norādīja arī policijā, bet pēc izskata zina. Pazīst apsūdzētā tēvu, no tā arī pazīst apsūdzēto. /pers. B/pazīst, jo dzīvo vienā pagalmā. Uzskata, ka /pers. B/neviens nevar nobiedēt. Skaidroja, ka ar cietušo /pers. B/attiecības ir negatīvas, neko nav zinājis, ka /pers. B/atņemts mobilais telefons. Ir bijuši divi konflikti ar /pers. B/. Aug kopā ar viņa dēliem kopā pagalmā. Kā mājas vecākais /pers. B/un citus nepilngadīgos dzenājis no kāpņu telpas, kad viņi tur smēķējusi vai ostījuši kaut ko, puiši viņu apsaukājuši. /pers. B/ viņa dēlam /pers. AAB/licis nest naudu. Izteicis brīdinājumu puišiem, tajā skaitā, ka visas ausis noraus /pers. B/, ja turpinās atņemt naudu viņa dēlam.

[1.23.] Nepilngadīgā apsūdzētā pārstāves /pers. AB/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.129.lapa) fiksēts, ka /pers. A/ no nepilngadīga zēna pie tirdzniecības centra "Pilsētas Pasāža" piesavinājies mobilo telefonu. Par notikušo dēls izstāstījis visu pats.

[1.24.] No nepilngadīgā aizdomās turētā /pers. A/ nopratināšanas protokola (lietas 1.sēj.134.-135.lapa) redzams, ka 2015.gada 22.oktobrī ap plkst.16.00 pastaigājās pa Jelgavas centru un iegāja tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža", kur ieraudzīja pazīstamu zēnu vārdā /pers. B/. Piegaja pie viņa un pajautāja, lai iedod mobilo telefonu pazvanīt. /pers. B/atbildēja, ka neesot kredīta. Teica, lai iedod savu telefonu un /pers. A/ieliks tajā savu SIM karti un pazvanīs. /pers. B/iedeva mobilo telefonu /pers. A/. Pasauca /pers. B/ārā, lai varētu parunāt, lai uz 1 stundu viņš aizdotu savu mobilo tālruni. /pers. B/teica, ka viņam kaut kur jābrauc. Tomēr /pers. A/pierunāja /pers. B/iedot telefonu uz vienu stundu. /pers. A/iegāja atpakaļ tirdzniecības centrā "Pilsētas pasāža", kur satika draugus /pers. J/, kam prasīja, vai nevar /pers. J/ ielikt /pers. B/telefonu lombardā. /pers. J/teica, ka mobilais telefons pieder pašam. /pers. J/lombardā "E-lats" ielika mobilo telefonu, saņemot 30 euro. Doma bija lombardā ielikto telefonu pēc iespējas ātrāk atdot atpakaļ.

[1.25.] Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē atteicās no liecības sniegšanas, tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu viņa liecības tika nolasītas tiesas sēdē 2016.gada 15.augustā. Papildus tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka apstiprina pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, apsūdzības atzīst gan par faktiskajiem apstākļiem, gan juridiskās kvalifikācijas. Atzīst, ka aizveda /pers. B/aiz tirdzniecības centra "Pilsētas Pasāža" esošajām garāžām, lai nevar redzēt kamerās. Atzina, ka draudējis, bet draudu izteikšanas iemeslu nemācēja paskaidrot.

[1.26.] Lietisko pierādījumu dokumentu sarakstā (lietas 1.sēj.136.lapa) fiksēts, ka mobilais telefons Huawei Ascend Y330 2015.gada 2.novembrī izsniegts pret parakstu /pers. C/.

Motīvu daļa

[2] Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Kriminālprocesa likuma 124.panta otrā daļa noteic, ka kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva, ko veido četri elementi- objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse- esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

[3] Lietā nav šaubu par:

1) to, ka 2015.gada 20.novembrī dienas laikā ap plkst.13.00 /pers. A/, atrodoties Jelgavā, uz Pulkveža Oskara Kalpaka ielas, nolūkā iegūt svešu mantu, mantkārīgu motīvu vadīts, piegāja pie mazgadīgajiem /pers. G/ un /pers. H/, un, aizšķērsojot viņiem ceļu, pieprasīja atdot viņam naudu, bet atteikšanās gadījumā piedraudēja atņemt viņiem mobilos telefonus. /pers. G/, uztverot /pers. A/ draudus kā nopietnus un reālus, aiz bailēm no fiziskas izrēķināšanās, izvilka no kabatas un atdeva /pers. A/ 6 euro, bet /pers. H/ atdeva /pers. A/ 1 euro. Pēc laupīšanas /pers. A/ no notikuma vietas aizskrēja.

Laupīšanas rezultātā /pers. G/ nodarīts mantisks kaitējums 6 euro apmērā, bet /pers. H/ 1 euro apmērā.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu konkrētajā apsūdzības daļā atzina pilnīgi, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu, faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, kā arī uzklausot procesa dalībnieku viedokļus, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā pilnu pierādījumu pārbaudi neveikt.

2) to, ka nozagts no liecinieka /pers. B/ tam lietošanā nodotais cietušās /pers. C/ mobilais telefons Huawei Ascend Y330, ko pierāda gan tiesas sēdē liecinieku /pers. B/, /pers. I/, cietušās /pers. C/ liecības, kā arī paraksta lapā un lietisko pierādījumu dokumentu sarakstā fiksētais, ka mobilais telefons Huawei Ascend Y330 izsniegts pret parakstu cietušajai /pers. C/, kā arī /pers. C/ iesnieguma, ka viņas dēlam nozagts mobilais telefons Huawei Ascend Y330, un paša apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības;

3) to, ka mobilo telefonu nozadzis apsūdzētais /pers. A/, ko apliecina liecinieku /pers. B/, /pers. I/, cietušās /pers. C/ liecības, Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas vecākā inspektora ziņojums, nepilngadīgā apsūdzētā pārstāves pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības un paša apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības;

4) to, ka mobilais telefons Huawei Ascend Y330 tika ieķīlāts lombardā "E-lats", ko tiesas sēdē apstiprināja lieciniece /pers. S/, /pers. B/, /pers. I/, cietusī /pers. C/, tiesas sēdē nolasītās /pers. J/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, kā arī lēmumā par izņemšanu un izņemšanas protokolā fiksētais, ka no lombarda "E-lats" izņemts mobilais telefons Huawei Ascend Y330, kā arī krimināllietas materiālos esošais mobilā telefona apskates

protokols un kredīta līgums pret ķīlu, kā arī minēto pierāda paša apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

[4] Lietā tiesai pastāvēja šaubas par noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, proti, vai izdarītais noziedzīgais nodarījums kvalificējams kā atklāta zādzība vai kā laupīšana.

[4.1.] Krimināllikuma 179.pantā paredzēta kriminālatbildība par svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu (laupīšana).

Laupīšana ir vairākobjektu noziegums, jo laupīšanas uzbrukums apdraudz ne vien cietušā mantiskās intereses, bet vienlaikus ir arī vērsts pret personas veselību un dzīvību. Svarīgas pazīmes atklātas zādzības norobežošanai no laupīšanas ir šo noziedzīgo nodarījumu objekts un objektīvā puse.

Laupīšana objektīvi izpaužas kā svešas kustamas mantas nolaupīšana, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu. Laupīšanas uzbrukums cietušajam- vardarbība vai vardarbības piedraudējums ir līdzeklis mantas prettiesiskai ieguvei vai tās paturēšanai tūlīt pēc mantas iegūšanas. Vardarbība vai tās druadi tiek pielietoti, lai paralizētu cietušā gribu pretoties mantas nolaupīšanai, pārvarētu cietušā pretošanos vai paturētu mantu tūlīt pēc tās atņemšanas.

No krimināltiesību teorijā un praksē izteiktajām atziņām izriet, ka vardarbība laupīšanā var būt vainīgās personas tieša iedarbība uz cietušo personu, lai iegūtu vai paturētu svešu mantu.

Vardarbība var būt gan tāda, kas sagādā cietušajam fiziskas sāpes, gan tāda, kas sāpes nesagādā. Par vardarbību bez fizisku sāpju sagādāšanas atzīstamas tādas darbības, kad vainīgais tikai ierobežo cietušā kustības vai pārvietošanās brīvību, piemēram, cietušo sasien,izolē kādā telpā utml. Vardarbība ar fizisku sāpju nodarīšana ir piekaušana, šišana vai ikviena cita tāda rakstura piespiešana atdot mantu, kas rada kaitējumu cietušā dzīvībai vai veselībai.

Darbība uzskatāma par vardarbīgu arī tad, ja ar nolūku nolaupīt viņa mantu cietušais novests bezsamaņas stāvoklī ar indīgām vai stipri iedarbīgām vielām.

Ar draudiem laupīšanas izpratnē jāsaprot cietušā psihiska ietekmēšana, kas izpaužas vainīgā izteiktā vai citādi demonstrētā gatavībā lietot vardarbību. Vardarbības piedaudējums var tikt izteikts ar vārdiem, žestiem vai priekšmetu, ar ko var kaitēt cietušā veselībai vai dzīvībai utml.

Draudiem jābūt reāliem, un cietušajam jābūt pārliecinātam, ka tie tūlīt tiks realizēti, ja viņš draudētājam mantu neatdos.

Taču saskaņā ar tiesību teorijā nostiprinātajām atziņām, par svešas mantas atklātu zādzību jāuzskata tīša prettiesiska šādas mantas paņemšana nolūkā rīkoties ar to pēc sava ieskata, ja tā izdarīta mantas īpašnieka vai citas personas klātbūtnē, kura saprot mantas paņēmēja darbību noziedzīgo raksturu, un vainīgais apzinās, ka rīkojas atklāti, taču ignorē šo apstākli (V.Liholaja Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums.Teorija.Prakse.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007.-338.lpp.).

[4.2.] Tiesa no tiesas izmeklēšanā pārbaudītājiem pierādījumiem secina, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija atbilst juridiskajiem un faktiskajiem apstākļiem apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, proti, tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ no /pers. B/ ir nolaupījis mobilo telefonu, pielietojot vardarbības piedraudējumu. Minēto apstiprina:

1) nepilngadīgā liecinieka /pers. I/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.110-111.lapa) sniegtā liecība, ka pēc notikušā brālis stāstīja, ka no sākuma /pers. A/bija pajautājis /pers. B/telefonu, lai pazvanītu, bet vēlāk šo telefonu vairāk neatdeva un draudēja, ja /pers. B/neatdošot telefonu, tad viņi /pers. B/piekaušot. /pers. B/no /pers. A/teiktā palika bail, tādēļ viņš telefonu atdeva;

2) cietušās /pers. C/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.104.-105.lapa) sniegtā liecība, ka jaunietis ar dēla telefonu piegājis pie diviem vīriešiem un piedraudējis, lai dēls atdod mobilo telefonu ar labu, savādāk būs slikti;

3) cietušās /pers. C/ papildus nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.108.lapa) sniegtās liecības, ka dēls teicis, ka jaunietis, kurš atņēma mobilo telefonu, ir draudējis, ja nedabūs telefonu ar labu, tad dabūs telefonu ar sliktu;

4) cietušās /pers. C/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka /pers. B/telefonu iedevis /pers. A/, jo pēdējais vēlējies piezvanīt, bet tad /pers. A/teica, ka piekaus, ja mēģinās atgūt telefonu;

5) nepilngadīgā liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.112.-114.lapa) sniegtās liecības, ka /pers. A/sāka baidēt, ja viņš mobilo telefonu neatdošot pats, tad paņemšot un neatdošot vispār. Tad /pers. A/sāka biedēt ar vīrieti, kuram uzvārds ir /pers. O/, ja neatdošot mobilo telefonu, būšot slikti no /pers. O/;

6) nepilngadīgā liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sēj.115.-116.lapa) sniegtās liecības, ka pieejot pie "Čili picas", kur pagalmā atrodas garāžas, /pers. A/teica, ka pasauks /pers. O/un tas viņu piekaus, ja neatdos telefonu viņam. /pers. O/ir kāds 40 gadu vecs vīrietis, ar kuru /pers. A/kontaktējas. Kad /pers. A/draudēja, nobijās, lai gan nezina, vai /pers. O/kādu sit.

7) nepilngadīgā liecinieka /pers. B/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka /pers. A/teica, lai atdod mobilo telefonu, ja ne, pasauks /pers. O/, ar kuru viņam ir bijis strīds, ka /pers. O/piekaus viņu, bija nobijies;

8) liecinieks /pers. O/ tiesas sēdē sniegtās liecības, ka ar /pers. B/attiecības ir negatīvas, neko nav zinājis, ka /pers. B/atņemts mobilais telefons. Ir bijuši divi konflikti ar /pers. B/. Aug kopā ar viņa dēliem pagalmā. Kā mājas vecākais /pers. B/un citus nepilngadīgos dzenājis no kāpņu telpas, kad viņi tur smēķējusi vai ostījuši, puiši viņu apsaukājuši. /pers. B/ viņa dēlam /pers. AAB/licis nest naudu. Izteicis brīdinājumu puišiem, tajā skaitā, ka noraus ausis /pers. B/, ja turpinās atņemt naudu viņa dēlam.

[5] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.panta pirmo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati, kas atrodas krimināllietas materiālos:

Apsūdzētais/pers. A/ agrāk tiesāts ar Jelgavas tiesas 2016.gada 8.februāra spriedumu, kas stājies pēkā 2016.gada 19.februārī. Ar Jelgavas tiesas 2016.gada 4.jūlija spriedumu cita starpā notiesāts par analoga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, spriedums pārsūdzēts apelācijas kārtībā, nav stājies spēkā. Šobrīd apsūdzētajam piemērots apcietinājums citā kriminālprocesā.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina, nožēloja izdarīto, apsolīja, ka noziedzīgus nodarījumus vairāk neizdarīs. Norādīja, ka vēlas mācīties, palīdzēt mammai, trenēties boksā, futbolā, meklēt darbu. Informēja, ka ir četru klašu izglītība, šobrīd nemācās, nestrādā. Deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/.

No Jelgavas sociālo lietu pārvaldes izziņas (lietas 2.sēj.3.lapa) redzams, ka /pers. A/ ģimenei piešķirts trūcīgas ģimenes statuss līdz 2016.gada 31.oktobrim.

No Valsts probācijas dienesta sniegtās informācijas (lietas 2.sēj. 87.lapa) redzams, ka /pers. A/, pamatojoties uz Jelgavas tiesas 2016.gada 8.februāra tiesas nolēmumu, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem un 15 dienām un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Probācijas uzraudzības laiks no 2016.gada 9.februāra līdz 2017.gada 8.februārim. Probācijas uzraudzības noteikumus ievēro un uzraudzības laikā no 2016.gada 9.februāra līdz 2016.gada 2.martam /pers. A/ Valsts probācijas dienestu ir apmeklējis 7 reizes.

Uzraudzības laikā /pers. A/ tika motivēts kriminogēna rakstura problēmu risināšanai apmeklēt Jelgavas sociālo lietu pārvaldes speciālistus - sociālo darbinieci darbam ar ģimeni un bērniem un sociālo darbinieci darbam ar personām ar atkarības problēmām. Sadarbību ar norādītajiem speciālistiem uzraudzības laikā /pers. A/ vēl neuzsāka, izteica apņemšanos labprātīgi pildīt Valsts probācijas dienesta amatpersonas norādījumus

No 2016.gada 14.martā Jelgavas Vakara (maiņu) vidusskolas sniegtās informācijas redzams, ka /pers. A/ turpina mācības 4.klasē, neattaisnoti mācību stundu kavējumi ir maz, sekmes apmierinošas (visi priekšmeti sekmīgi izņemot mājturību un angļu valodu).

No 2016.gada 11.aprīlī sniegtās VSIA "Slimnīca "Ģintermuiža"" izziņas redzams, ka narkologa uzskaitē nav, bet 2012.gada 4.janvārī ir bijis stacionēts, konstatēti jaukti emociju un uzvedības traucējumi. /pers. A/ ir konstatēti mācīšanās iemaņu attīstības traucējumi, kas robežojas ar vieglu subnormalitāti, kombinēti ar sociāli pedagoģisku ielaistību, ir bijušas audzināšanas problēmas ģimenē, kopš tā laika psihiatru nav apmeklējis.

Sarunās ar Valsts probācijas dienesta amatpersonu /pers. A/ nespēj ilgstoši koncentrēties sarunai, orientēts uz tagadni, ir izvairīgs, sniedz sociāli vēlamas atbildes, noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas cēloņus galvenokārt saskata nelabvēlīgā draugu loka ietekmē, bet nevēlas stāstīt par personām, ar ko kontaktējas. /pers. A/ nav lietderīgu brīvā laika pavadīšanas veidu, nav tālejošu mērķu, uz ko vēlas virzīties.

/pers. A/, balstoties uz uzraudzības laikā iegūto informāciju, ir noteikts augsta riska vajadzību intervences līmenis.

[6] Tiesas sēdē prokurors lūdza par katru noziedzīgu nodarījumu noteikt apsūdzētajam /pers. A/ sodu brīvības atņemšanas veidā uz 4 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu, bet saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt sodu- brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Apsūdzētā/pers. A/ aizstāve tiesas sēdē vērsa uzmanību, ka apsūdzētais savu vainu atzinis pilnībā. Noziedzīgus nodarījumus veicis, jo vēl ir jauns, nav apzinājies sekas, kas var iestāties, bet šobrīd ir izdarījis secinājumus. Ir liels ģimenes atbalsts, ir atlīdzinājis kaitējumu cietušajiem. Nav pamata domāt, ka apsūdzētais turpinās izdarīt noziedzīgus nodarījumus, ir gatavs mācīties, strādāt. Lūdza iespēju robežās mīkstināt prokurora lūgto soda mēru.

Apsūdzētā/pers. A/ pārstāve tiesas sēdē raksturoja apsūdzēto kā paklausīgu, cer, ka dēls tiešām apsola un nožēlo nodarīto, jo viss notikušais radies draugu iespaidā.

[7] Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais /pers. A/ izdarīja divus smagus noziegumus.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu atzīstama ar noziedzīgo nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana cietušajiem, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu- vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu.

[8] Krimināllikuma 176.panta pirmā daļa noteic, ka par svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu (laupīšana), - soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, noziedzīgo nodarījumu raksturu, apsūdzētā /pers. A/ personību, viņa attieksmi pret izdarīto, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un, lai tiktu panākts, ka notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī ievērojot Krimināllikuma 65.panta otrās daļas nosacījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, kā to tiesas sēdē lūdza prokurors, bet apsūdzētā aizstāve lūdza mīkstināt iespēju robežās soda mēru, par citu apsūdzētajam piemērojamo soda veidu neizteicās.

Izvērtējusi apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošās ziņas un lietas apstākļus kopumā, tiesa neatzīst par lietderīgu un soda mērķim atbilstošu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā noteiktā īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darba vai naudas soda piemērošanu. Apsūdzētajam/pers. A/ nav mantas, ko būtu iespējams konfiscēt, tādēļ papildsods - mantas konfiskācija- nav piemērojams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto sankciju apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms papildsods- probācijas uzraudzība.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam /pers. A/ konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī to, ka apsūdzētais jau iepriekš tiesāts par analogu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Ar Jelgavas tiesas 2016.gada 4.jūlija spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pēc vairākiem spriedumiem, spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot papildsodu - probācijas uzraudzība, kas nav izciests pēc Jelgavas tiesas 2016.gada 8.februāra sprieduma, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 9 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīts apcietinājums no 2016.gada 28.aprīļa līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai. Jelgavas tiesas 2016.gada 4.jūlija spriedums ir pārsūdzēts apelācijas kārtībā, tas nav stājies spēkā. Ņemot vērā minēto šajā spriedumā galīgais sods nav nosakāms.

Apsūdzētajam/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis– nodošana policijas uzraudzībā, un tiesa uzskata, ka sprieduma izpildes nodrošināšanai tas grozāms uz drošības līdzekli – apcietinājums – kas atstājams, līdz spriedums stāsies spēkā, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību.

Cietusī/pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā nav pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju un tiesas sēdē pretenzijas neuzturēja, mobilo telefonu ir atguvusi.

Cietušā/pers. G/ pārstāve /pers. AL/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 6 euro apmērā. Apsūdzētais/pers. A/ labprātīgi atlīdzināja pieteikto cietušā /pers. G/ pārstāves /pers. AL/ materiālā kaitējuma kompensāciju, tādēļ nekādas pretenzijas cietušā pārstāve tiesas sēdē neuzturēja.

Pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā apsūdzētajam /pers. A/ aizstāvību nodrošināja aizstāve, zvērināta advokāte Ieva Cīrule, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un 367.pantu par sniegto juridisko palīdzību izmaksājama atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.pantu samaksa par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē ir procesuālie izdevumi.

Tiesas sēdē 2016.gada 29.martā piedalījās speciāliste- psiholoģe /pers. AM/, par kuras dalību tiesas sēdē Tiesu administrācija ir sagatavojusi un tiesā iesniegusi rēķinu Nr.TIS0014048/16. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.pantu samaksa par speciālista-psihologa dalību tiesas sēdē ir procesuālie izdevumi.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ ir nepilngadīgs un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 1.punktu aizstāvja piedalīšanās ir obligāta kriminālprocesā, ja tiesības uz aizstāvību ir nepilngadīgai personai, kā arī to, ka tiesas izmeklēšanā konstatēts, ka apsūdzētajam /pers. A/ un viņa pārstāvei /pers. AB/ piešķirts trūcīgas ģimenes statuss, tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ un viņa pārstāve /pers. AB/ ir atbrīvojama no procesuālo izdevumu samaksas.

Jautājums par lietiskiem pierādījumiem (lietas 1.sēj. 21.,41.lapa) izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu- mobilais telefons Huawei Ascend Y330 – atstājams /pers. C/.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2015.gada 22.oktobrī ap plkst.16.00, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un sodīt par šo noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu;

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2015.gada 20.novembrī ap plkst.13.00, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un sodīt par šo noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Sodu noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Grozīt /pers. A/piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā– uz apcietinājumu un atstāt līdz spriedums stāsies spēkā.

Atbrīvot /pers. A/un viņa pārstāvi /pers. AB/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāvja, zvērināta advokāta juridisko palīdzību un speciālista – psihologa piedalīšanos tiesas sēdē.

Lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Huawei Ascend Y330 – atstāt /pers. C/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2016.gada 17.augusta apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot sūdzību vai protestu Jelgavas tiesā.

Tiesnese L.France